

Padrins lectors i Contes per Sant Jordi ~2020~

*Els alumnes de 6è hem
inventat uns contes relacionats
amb Sant Jordi pels nostres
fillols i esperem que us
agradin!!!*

Conte escrit per Marc per al seu fillol Xavi

EL VIRUS

Una vegada, una universitària anomenada Júlia, estava fent la carrera de medicina. Mentre estudiava la carrera, va viatjar a la Xina per fer unes pràctiques i veure si estava preparada. D'aquesta manera va conèixer l'Aina, que era una senyora que estava molt malalta.

Quan va arribar a la Xina, i sense donar-se compte va barrejar uns medicaments per poder curar l'Aina. Després d'un mes es va posar bé, però en aquell moment van anunciar l'existència d'un virus anomenat Coronavirus i de nom científic COVID-19.

Aquest virus, en un mes ja estava per tot el món, i ens van obligar que ens quedéssim en quarantena. Només podíem sortir per coses necessàries com comprar o anar a treballar. Algunes escoles feien classes online i altres els enviaven deures per WhatsApp o per correu electrònic.

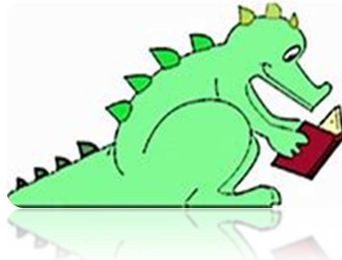

La Júlia va tornar a Catalunya. La van cridar de seguida d'un hospital de Barcelona. Quan va arribar a l'hospital es va posar la mascareta i un vestit perquè no la infectessin.

En aquell moment va pensar en la noia que va curar a la Xina, i també va pensar que l'origen del Coronavirus era a la Xina. Va avisar a tots els metges de l'Hospital i en un moment ja se sabia la cura del Coronavirus. Es va fer famosa i la van voler entrevistar més de 50 entrevistadors, així és com la Júlia es va fer famosa.

Conte escrit per Maroua per al seu Fillol Unai

EL LLIT DEL DRAC

Havia una vegada un drac, que anava volant per sobre els núvols. De sobte comença a llampegar molt fort, el drac tenia molta por, de cop i volta li dona un llamp a una ala, el drac va sortir rodant fins que va caure sobre una muntanyeta de palla.

Una nena que estava recullint fruits el va veure, la nena, que es deia Elsa, es va quedar parada durant uns segons. Després va anar corrent cap a ell per ajudar-lo, es veia que el drac era molt simpàtic, no com els altres dracs. L'Elsa li va curar les ferides i li va preparar una sopa amb totes les verdures que tenia a la seva granja.

Després de que el drac s'hagués curat, l'Elsa li va ensenyar a parlar amb el seu idioma i ajudar a altres persones. Des d'aquell mateix dia, el drac sempre ajudava als habitants del poble.

El rei es va assabentar de tot i va decidir recompensar-los, va enviar un soldat, perquè els anés a buscar. Quan van arribar, el rei li va preguntar al drac que volia, ell va respondre que: «- Només vull un gran llit». El rei es va dirigir a l'Elsa: «-I tu, que vols?», ella va contestar: «Jo vull un coixí igual que el del meu amic».

El rei va ordenar als seus soldats que li fessin el llit al drac, van fer tot tipus de llit, però al drac no li va agradar cap. Ja no sabien què fer, el rei va demanar a un gran savi que li digués quin llit és el més adequat per a un drac. El savi li va dir: «-El llit més adequat per a un drac és un fet de monedes, or, diamants...» El rei es va haver de gastar tota la seva fortuna, però una promesa és una promesa, així que li van fer el llit, i el drac va quedar-se molt content, a la nena li van donar el seu "coixí". L'Elsa es va quedar sorpresa, el primer que va fer es repartir totes les monedes d'or pels pobres. Tots es van quedar feliços.

Maroua

Conte escrit per Martí per al seu fillol Adrià

SANT JORDI CONFINAMENT

Hi havia una vegada un poble molt tranquil, on va arribar un terrible i malvat virus. Des d'aquell dia la tranquil·litat del poble es va acabar. Era tan contagiós que no parava d'intoxicar la gent amb el seu poderós verí, el van anomenar coronadracvirus /covid-foc. Tothom es va començar a quedar a casa seva sense saber què fer. Un bon dia va arribar al poble un gran cavaller amb el seu exèrcit amb moltes ganes d'acabar amb aquell terrible virus. El cavaller armat amb mascaretes, va portar tota la gent infectada al seu castell, on allà gràcies a l'ajuda del seu exèrcit els van salvar. Però malauradament el terrible coronadracvirus va acabar amb la vida de molta gent. El cavaller molt furiós va anar a buscar el coronadracvirus. Quan el va tenir davant seu, li va injectar uns polvos màgics que finalment van acabar amb ell. I finalment tothom es va curar .

I el poble va tornar a ser el un poble tranquil i feliç .

I la gent molt contenta i agraïda van plantar un roser a casa seva, i cada 23 d'abril ho agraeixen al cavaller i al seu exèrcit amb una rosa.

Conte escrit per Nagore per al seu fillol Jan

EL DOFÍ MÀGIC

Hi havia una vegada un oceà que era molt especial perquè en las profunditats els animals eren una mica diferents.

Un dia un dofí estava buscant peixos per menjar i de cop va veure un peix que li va cridar l'atenció, el va seguir, i va arribar a un lloc que mai havia vist. Aquell lloc li va semblar un paradís però va decidir anar-se'n ja que no veia el peix que havia seguit.

A l'endemà es sentia una mica diferent era una sensació molt estranya, de cop i volta va aparèixer una balena que parlava! Aquella balena li va dir que pugés a sobre seu!

Van arribar a aquell lloc fantàstic, on li esperaven tres peixos de colors del arc de Sant Martí. Aquells peixos li van explicar que al entrar aquí s'havia fet màgic. Tenia uns poders que feien moure i canviar l'aigua.

Ell s'havia de quedar allà sinó altres espècies marines sabrien de la existència d'aquell paradís.

Després d'uns anys, el dofí es va convertir en guardià del oceà, ell protegia a tothom amb la seva màgia que convertia l'aigua en tots els colors

Escrit per: Nagore Pie Pell meu fillol JAN

Conte escrit per Noa per al seu fillol Jordi

EN DRAGUI I LA LUNA

Hi havia una vegada en un lloc molt llunyà un drac. El seu nom era Dragui i era un drac jove. A vegades estava trist perquè tots els dracs de la Terra havien de viure amagats dels humans, nosaltres.

Ja fa uns quants anys els dracs eren més coneguts que avui en dia. Explica la llegenda que Sant Jordi va matar a un drac, llavors des d'aquell moment els dracs viuen atemorits.

Un dia la Luna va anar a recollir maduixes, es va perdre, ja era fosc, va començar a ploure molt fort, va trobar una cova i s'hi va endinsar. Estava xopa i tremolava. Al fons de la cova va veure un animal, la Luna no sabia que era..., espantada, va preguntar: -"Tu que ets?" -l'animal va respondre: -"Soc en Dragui, un drac"- la nena es va sorprendre al veure que parlava. Van xerrar durant una bona estona i la Luna va comprendre el seu problema. El volia ajudar.

Va parar de ploure. La Luna va córrer cap a casa seva i va explicar-ho tot als familiars i amics. Com ningú del poblat la va creure, va decidir muntar un joc de pistes que passes pel bosc i la cova del drac.

Quan va començar el joc, els nens corrien per tot arreu. Al final d'un camí, hi havia un precipici. Un nen petit que anava buscant les pistes tant feliç va arribar al final del camí i...va caure!!!- per sort, va poder agafar-se d'una branca que sortia d'entre les parets del precipici. El drac que vivia allà a prop, el va sentir... just quan el nen es pensava que no ho explicaria el drac va sortir volant i es va posar a sota d'ell. El nen va caure d'amunt del drac.

El nen pensava que el drac se'l menjaria!!! Però el drac el va deixar a terra amb molt de compte. Totes les persones que estaven allà primer es van quedar espantades, després sorpreses... Finalment, li van donar les gràcies al drac.

Aquell dia un poblat qualsevol va fer la pau amb els dracs.

NOA GALVÁN

18.4.2020

Conte escrit per Nuno per al seu fillol Dani

El nen i el dinosaure

Hi havia una vegada un nen que estava jugant a pilota amb la seva família. Vivien en una casa al costat del bosc, el nen va xutar la pilota i se'n va anar al bosc. Quan va anar a buscar la pilota al bosc es va perdre. La família estava molt preocupada perquè trigava molt de temps a tornar. Llavors van decidir anar a buscar-lo.

El nen anava desesperat caminant pel bosc i va trobar una cova molt gran. El nen veia ossos pel terra.

Mentre la família anava buscant i buscant, però no el troben. I tristos se'n van anar a casa.

Quan era a la cova el nen es va trobar un dinosaure, era un T-Rex. Molt espantat va dir "no em mengis". Resulta que el dinosaure parlava i va dir

"tranquil no et menjaré i què fas sol al mig del bosc?" i el nen li va contestar: "he vingut a buscar una pilota i m'he perdut. Vull trobar la meva família. Que em pots ajudar a trobar-la?". El dinosaure va dir: " d'acord, t'ajudaré". I els dos voltant i voltant, al final van trobar la família. I tots contents se'n van anar cap a casa seva i el dinosaure se'n va anar a la cova content d haver ajudat aquell nen.

Conte escrit per Rania per a la seva fillola Catherine

HANSEL I GRETEL

Enmig del verd dels arbres i els cants dels ocells, allunyat del soroll dels cotxes hi havia una masia en la qual vivien dos germans, el seu pare i la seva madrastra la qual sempre es queixava de la feina que li donaven els dos germans i del molt que menjaven. Un dia li va dir al pare que el menjar que portava no donava per a tots, que ja era l'hora que els nens comencin a posar de la seva part - si només són nens- va dir el pare - doncs si no poden treballar que tallin llenya amb tu - va dir la madrastra.

Al matí següent el pare els va despertar molt d'hora perquè l'acompanyessin a tallar llenya al bosc. Sortint de casa, la madrastra tenia un panet per a cadascú. De camí al bosc, el germà gran va anar tirant molles de pa perquè tenien por de perdre's o de apartar-se del seu pare, i saber com tornar a casa. El pare els va explicar com es tallava la llenya. Al migdia, van parar a dinar i a descansar, al cap d' una estona els germans es van quedar adormits. Quan es van despertar era molt tard i van recollir totes les eines per tornar a casa. Enmig del camí es van adonar que els ocells s'havien menjat les molles de pa que indicaven el camí a casa. Van veure una llum que els va portar a una casa de xocolata i caramel. Ells il·lusionats van anar a menjar-se la casa. De sobte va sortir una àvia que els va convidar a entrar, va agafar al germà petit i el va ficar en una gàbia. Llavors el germà gran va saltar sobre ella i la va encadenar. Va treure al seu germà de la cel·la i van sortir corrent amb una cistella de xocolata. Van seguir l'alba i van arribar a casa. A la porta hi havia el seu pare desesperat i trist. Quant va veure als seus fills se li va il·luminar la cara, estava sol perquè la madrastra l'havia abandonat. Li van lliurar la cistella al pare. Quan ell va treure un tros de xocolata es va convertir en or. Després de tot, van viure molt feliços.

I CONTE CONTAT,

CONTE ACABAT

Conte escrit per Roger per a la seva fillola Ylenia

Sant Jordi Modern

Un dia en un poble molt petit hi havia una cova molt espantosa, deien que hi havia un drac al que tothom tenia por.

Va venir un jove que es deia Jordi, que va dir que no tenia por als dracs, ni de la foscor, ni de res. Va anar a investigar la cova, va fer entrar un pal amb una càmera enganxada i va veure que tota la cova estava cremada.

Al dia següent li va preguntar al alcalde si podia fer servir una espasa i un escut per espantar al drac i l'alcalde li va permetre.

Al la setmana següent ja estava preparat per espantar al drac, es va ficar una càmera al casc per gravar com l'espantava, li va donar a gravar i va entra a la cova, amb una llanterna es va il·luminar a ell mateix i va veure al drac, el drac estava espantat i per això li va llençar foc i ell es va cobrir amb el escut. El drac sabia parlar i li va dir que ell no llençava foc per fer mal, només era per espantar a la gent que li molestava. En Jordi li va dir que el deixaria en pau i que la altre gent també, tots van conviure feliços.

Conte explicat, conte acabat.

Roger

Conte escrit per Sanae per a la seva fillola Kadija

L'ESCOLA

Un nen que no li agradava l'escola se'n va anar a dormir. Al dia següent, a les 8:00, es va fer passar que estava malalt per no anar a l'escola. La mare va anar a la habitació del seu fill i el va trobar al llit, li va posar el termòmetre i va veure que no tenia febre. La mare el va pillar i el va portar cap a l'escola. I com que era nou ningú el coneixia.

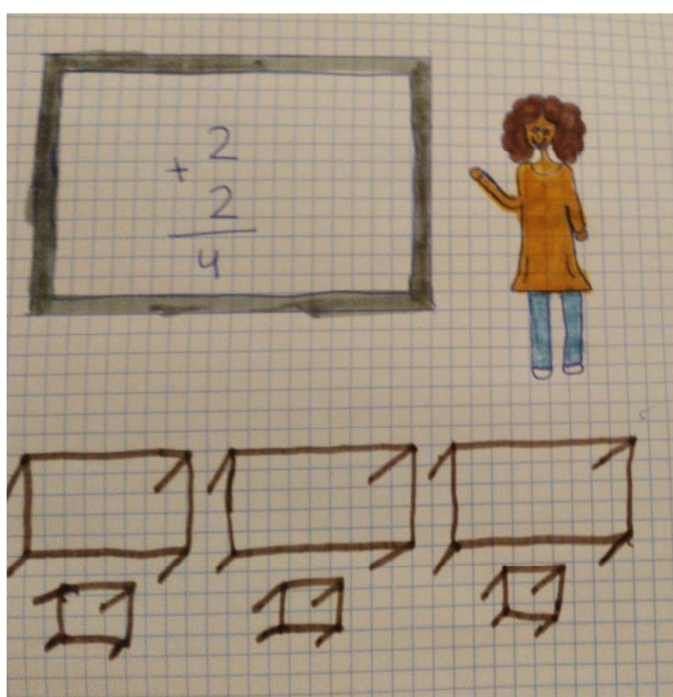
Després de seure a la cadira, la mestra el va cridar i es va presentar... Hola em dic Hugo i m'agrada molt jugar a futbol.

Després van jugar a molts jocs i l'Hugo s'ho va passar molt bé. Al dia següent, el nen volia arribar el primer perquè s'ho havia passat la mar de bé...

Tots els nens i nenes han entrat a la classe i han fet moltes coses superxules i cada nen que es porti bé té una estrella...

La mestra li va ficar una estrella a l'Hugo i des d'aquell moment l'escola era la millor del món. També va fer molts amics nous i sempre juguen tots junts a futbol.

Des d'aquell moment l'Hugo sap que l'escola és la millor del món.

Conte escrit per Violant per a la seva fillola Júlia

El llibre sense títol

Fa molt de temps, la màgia corria per la terra, però a poc a poc la gent la va anar substituint per la tecnologia: que era més ràpida i més fàcil de fer anar que la màgia.

La Júlia va néixer a l'era de la ciència. Era una nena imaginativa i creia en tot el que la gent deia que era impossible. Els seus pares, els seus amics, la seva família, tothom intentava fer-la entrar en raó, però ningú podia fer-li perdre les ganes de fer del món un lloc màgic. Només un dels seus amics creia com ella, es deia Carles. Ella i el Carles es passaven hores i hores a la biblioteca buscant llibres de màgia, o a l'ordinador per si algú havia trobat algun indici de màgia per algun lloc.

Un dia mentre eren a la biblioteca la Júlia va trobar un llibre sense títol, li va semblar molt estrany ja que no n'havia vist mai cap, va cridar en Carles i tot i que ell li va desaconsellar obrir-lo, ho va fer. De cop, un raig de llum els va il·luminar la cara i alguna cosa els va xuclar cap a dins. Al l'obrir els ulls, la Júlia va veure el que tota la vida havia estat buscant, hi havia fades volant per a tot arreu, un ramat de centaures corria per uns prats de color lila i fins i tot va albirar un unicorn a la llunyania. Va mirar en Carles, tenia els ulls tan oberts que semblava que li sortien de les òrbites.

Una de les fades se'ls va acostar i els va dir: "qui sou?" i ells tan esmaperduts no van saber ni per on començar. Al cap d'uns segons la Júlia va parlar: "Sóc la Júlia i ell és el meu amic Carles, no sé com hem vingut aquí, ni que és aquest lloc, ni com podem tornar a casa, si ens podeu ajudar us estariem molt agraïts". "Això es el món antic noia, que ha estat preservat en un llibre, som el passat i el futur del teu món. Apareixerem al present quan aquest present estigui preparat. En aquests moments, els vostres governants el primer que farien seria eliminar a qualsevol que pensin que pot arravatar-los el lloc. Per això esperem i esperem. Hem enviat espies per saber quan serà el moment, però mai han portat bones notícies. Això si, sé com enviar-vos a la vostra realitat. L'únic que heu de fer és desitjar-ho i hi arribareu, però només podeu explicar el que heu vist a la gent que cregui en la màgia" va dir la fada. "Un moment acabem d'arribar i ja hem de marxar?" va dir el Carles. "Si, no podeu quedar-vos aquí, no es el vostre lloc, però podeu venir quan vulgueu. Ara marxeu, que us trobaran a faltar."

Al cap de dos segons la Júlia tornava a ser a la biblioteca i ningú semblava haver notat que dos nens acabaven de desaparèixer i aparèixer allà mateix. Van agafar el llibre en préstec i la Laura va tornar a casa seva.

La resta de la seva vida ella i en Carles se la van passar buscant gent que cregués en el que creien ells i portant-los a dins el llibre perquè com més gent ho sabés, més ràpid podria tornar la màgia al món.

Fi.

Per la meva fillola la Júlia, de part de la Violant.

Conte escrit per Xenia per al seu fillol Eric

EN MIQUEL I EL DRAC

Hi havia una vegada en un lloc proper, un nen que es deia Miquel que vivia amb el seu pare i la seva mare. El Miquel no sabia que aviat crearia una llegenda... Un dia mentre el nen dormia, el seu pare el va despertar amb una gran sorpresa. – Miquel tinc un regal per a tu -. El nen es va llevar i el seu pare li va donar el seu regal. Era un ou, però aquest ou era diferent. Era un ou tan gros com una pilota i d'un color vermell intens. El seu pare li va advertir que per res del món el perdés. Però, el Miquel era un nen molt despistat, i un dia el va perdre fent una visita a un poble, en un bosc fosc. Van passar els mesos, fins que de l'ou va sortir un drac del mateix color de l'ou. Amb el temps, el drac va anar creixent i va descobrir un poble, i amb molta gana va voler anar a aquest poble per a veure si es podia menjar alguna que altra ovella.

I així va sorgir la llegenda de Sant Jordi.

Fi

Conte escrit per Aina per a la seva fillola Martina

EL CAVALLER EL DRAC I LA PRINCESA

Hi havia una vegada en un castell, una princesa forta i valenta que no li tenia por a res. També hi havia un cavaller, molt, molt poruc, i un rei que era noble.

Un dia la princesa va a anar a collir flors a la vora del llac com tots els dies, però no va tornar. Passaven els dies però la princesa no tornava.

El rei molt trist li va demanar al cavaller que l'anés a buscar però en lloc de trobar la princesa va trobar una cova. Va entrar-hi per veure què hi havia i de cop va sentir un rugit. Corrents es va amagar i sorprès es va adonar que el rugit era d'un drac. A més, també va sentir la veu de la princesa; estava llegint llibres amb el drac. El cavaller li va preguntar què feia llegint contes amb el drac i la princesa li va respondre que el drac es sentia molt sol i així li feia companyia.

Llavors al cavaller se li va ocórrer que el drac podia anar al castell a visitar-los sempre que volgués. El drac, es va emocionar molt! Aleshores li van comentar al rei i aquest ho va acceptar. Junts van fer una gran festa per celebrar-ho, van venir amics i amigues fins i tot del drac. Com que el drac estava molt agraït, com a regal li va donar una rosa a la princesa i una rosa al cavaller.

Aina Córdoba Jansà

